

Sange fra fortiden

- 10 års jubilæum som Anstalten Mariager 1950
- Fut Jacob var en alumne fra Arbejdsanstaltens tid, må jeg erindre om, at den startede i 1866 og frem til 1938, jeg gætter på at denne sang er fra ca. 1920.

Mariager Anstaltens

10 Aars Fødselsdag den 19. Februar 1950

Mel.: Vift stolt paa Kodans Bolge

Højt hævet over Fjorden
og Danmarks Rosenby
paa Bakketoppen ligger
et Hus som vandt sit Ry
ud over Land og Rige
som Hjem for alle dem,
der her i Livet trænger
til Hjælpsomhed og Hjem.

10 Aar er svundet siden
den første Sten blev lagt,
og vi der sammen daglig
om Husets Ry staar Vagt,
vil fejre Jubilaren
med Fest og Poesi.
Syng med om Dagliglivet
paa denne Melodi.

Mel.: Jens Vejmand

Fra „Livo“ Inspektoren
til Mariager kom.
Hans Kyndighed i Landbrug
berømmes viden om.
Han elsker ny Metoder
og nyt Maskineri
samt 7 smaa søde Grise,
som grynter i hans Sti.

Men Inspektørens Hobby
foruden søde Svin
er den at reparere
sit fine Dollargrin,
thi Byens Lygtepæle
i Vejen for ham staar
og baade han og Bilen
saa ofte Skrammer faar.

Fra „Livo“ Just tog Flugten
og alt han efterlod,
henover Isen kom han
i det han gik og stod.
Han hugger og han saver
og traver bag sin Plov,
men falder man i Staver
er Just iust ikke sjov.

Vor gæve Froken Riishøj
er vore Pigers Mor,
men „Svigersønner“ hader
hun mest paa denne Jord.
Det lyder som en Skrone
af selve Morten Korch.
Tvillinger har hun faaet,
— men det var med en Stork.

Naar vore Damer fryser
af „Mester“ kan de faa
det gode Raad at tage
de uldne Bukser paa.
At gaa med Silkebukser
er kun for en Vampyr.
Om Natten drømmer „Mester“
saa skønt om Oliefy.

En Ynder af „Potatis“
er Froken Sodemann,
men saa kom hun paa Glati
og drog til Faraos Land.
Der vandt hun Huld og Helse
ved Hjælp af en Kamel.
Hun krydrer atter Livet
med Peber og Kanel.

Med Trilleboreholdet
Kock daglig slide maa.
Det hænde kan, naar myndigt
han kommanderer „gaa“,
at „Mænnene“ staar stille
og kigger rundt i Flok,
som Høns i Hønsedaalen,
sligt ærgre maa en Kock.

Den lille Froken Nielsen
er net, men ikke svag
endog Marinens Helte
maa lide Nederlag,
thi Froken Gerda Nielsen
har ikke Søen kær,
hun kan endogsaa blive
søsyg i stille Vejr.

Naar W. C. Kummen stoppes
er „Dempsey“ et Geni,
men raser hvis vi kaster
Gulvskrukkerne deri.
At kittle og at rense
er „Dempseys“ faste Job.
I Brønde og Kloaker
han passer som en Prop.

At væve, væve Vadmæl,
det var fra gammel Tid
en Gerning som hver Jomfru
udøvede med Flid.
Hos Inspektoren lærer
nu Froken Rasmussen
den gamle Kunst at væve
sin egen Særk igen.

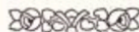
At holde Vagt om Natten
vil Olsen ikke mer,
det pusler alle Vegne
og Spøgelse man ser.
Thi glæder sig Fru Olsen
som frygted' Mørkets Magt,
for nu er Farmand hjemme
og holder Nattevagt.

Den tredje Plejemoder
til „A“ fornylig kom.
Hver Gang en ny der kommer
skal alting laves om.
Nu venter vi i Spænding
om Froken Kalvhøj vil,
at Stuerne skal males
om et Par Gange til.

Mel.: Vift stolt paa Kodans Bolge

Om Dagliglivets Helte
paa vores Bakketop
har vi en Vise sjunget,
nu maa vi holde op.
Vi har jo allesammen
nok hver især en „Plet“,
At grine ad hinanden
har altid været let.

Vi hylder Jubilaren
med Tak for gode Kaar
og ønsker Held og Lykke
i nye Arbejdsaar.
Til Slut skal Overlegen
sin Del af Æren ha'
men som Respekten kræver
bli'r det til 5 Hurra!

Fut Jacob er nummer et fra venstre
der sidder ned.

Alumnerne:

Blandt de alumner, som mange stadig (1987) erindrer her i byen var "Fut-Jakob".

Samme Fut-Jakob havde en sang:

Kaffetiden mig påminder,
dunsten i min næse står.
Ingenting jeg vil bestille,
før jeg får min kaffetår!

Melodi og tekst efter fru Edith Petersen, Østergade.